

Påskefesten

- den første af de tre store fester

- Uddrag fra bogen: *Fuldmånemeditation* af Kenneth Sørensen

D.K. (mesteren som Alice A. Bailey var kanal for) skriver:

"Påskefesten. Dette er festen for den opstandne, levende Kristus, overhoved for det åndelige Hierarki, indvielsen af gudsriget og udtrykket for Guds kærlighed. På denne dag vil det åndelige Hierarki, som han leder, blive universelt erkendt, menneskets relation til Hierarkiet betonet og naturen af Guds kærlighed registreret.

Alle mennesker vil påkalde denne kærlighed med dens evne til at fremkalde genopstandelse og åndeligt liv. Denne fest fastlægges altid efter datoen for den første forårsfuldmåne. Menneskets øjne og tanker vil være rettet mod livet, ikke mod døden. Langfredag vil ikke længere være en faktor i kirkens liv. Påsken vil være Vestens store højtid".

I ovenstående citat tales der om kærlighed, der fremkalder opstandelse og åndeligt liv. Det er den kvalitet, vi normalt kalder vilje, det højeste aspekt af kærlighedsaspektet også kaldet viljen til kærlighed. Denne kvalitet, får vi at vide, strømmer til menneskeheden fra Vædderens tegn.

Der er en tæt forbindelse mellem den energi, som Vædderen manifesterer og påskens indre betydning. Den kristne kirke har fejlagtigt betonet korsfæstelsen, døden og Jesu lidelser, selvom den egentlige indre betydning af påsken har at gøre med opstandelsen, lysets sejr over mørket og glæden over kærlighedens triumf. Ethvert menneske, som har sine sanser i behold, mærker hvorledes disse opstandelsesenergi fejer hen over den nordlige halvkugle ved forårets komme.

Når Solen går ind i Vædderens tegn fra den 21/3 til den 19/4, bliver dagene længere end nætterne og lyset stærkere end mørket. Den indre korrespondance til denne ydre begivenhed er en indre åndelig begivenhed, hvor vi fejrer det nye liv, som vi med kristen terminologi kalder ånden i mennesket.

Påsken er derfor en glædens og kærlighedens fest, og Vædderens måned er tidspunktet, hvor vi fornyer os og mærker livets vitalitet strømme gennem os.

Genopbyggelseskrafterne

I påsken vil genopbyggelseskrafterne gøre deres virkning. Denne indstrømning udgår fra Genopstandelsens Ånd.

Om genopbygningen skriver D.K.:

”Genopbygningen, som jeg refererer til, er af psykologisk natur og vil afstedkomme en genopbygning af viljen-til-livet og viljen til- det-gode. Den vil derfor være fundamental og garantere den nye civilisation og kultur.

Disse nye og levende genopbygningskræfter er styret og kontrolleret af et væsen som vi kan kalde (symbolsk og dog virkeligt) Genopstandelsens Ånd. Det er dette levende åndelige væsen, der midlertidigt virker under Kristi vejledning, som vil tilbagegive livet til menneskets åndelige mål og planlægning; som på ny vil skabe den vitalitet som er nødvendig for at virkeliggøre den nye tidsalder, og som vil føre menneskeheden ud af dødens mørke hule, ud af isolation og selvished og ind i lyset af den nye dag.

Man må huske, at denne Genopstandelsens Ånd er medlem af dette råd (Shamballa, udg.) og er deres valgte udsending. Han (hvis man kan tillade sig at personificere det upersonlige) er i sandhed »retfærdighedens sol« som nu kan komme med »helbredelse i sine vinger«; som kan bære denne livgivende energi som modarbejder døden, denne vision som giver tilskyndelse til livet, og dette håb som kan genrejse alle nationer. Ved fuldmåne i marts, udsend da kravet om denne livgivende ånds tilsynekomst. Lad det udgå med en sådan intensitet at Hierarkiet vil blive kaldet til at give et aktivt svar og øjeblikkelig udløse kraften fra denne ånd i hjerterne hos mennesker overalt”.

Døden indtræder, når den psykologiske og mentale vitalitet hos den enkelte eller i en nation falder under et vist niveau.

Når bevidstheden stagnerer og krystalliserer, så kommer man under den gavnlige indflydelse fra »dødsenglens« virke. Når denne energi har gjort sit nedbrydende arbejde, kan genopstandelseskrafterne tage over. D.K. tilføjer om genopbyggelseskrafterne:

”Disse vil virke for at genopbygge det moralske og psykologiske helbred, og dermed iværksætte menneskehedens genopstandelse fra den dødens cyklus, som den har været igennem (Verdenskrigen, udg.). Genopbyggelsen af menneskets mentale tilstand, så det kan få en sund og mere lykkelig livsholdning er hovedmålet.

Disse kræfter vil fremkalde et gennembrud for den nye civilisation – som helt er menneskets eget skabende værk.

Energien som vil føre til genopbyggelse af den menneskelige aspiration, rigtig idealisme og stabile humanitære intentioner er den som udbredes af genopbygningskræfterne, som blev sat i bevægelse i år (1945, udg.) ved påske-fuldmånen under ledelse af visdommens mestre og overvåget af Kristus. Det vil dreje sig om nyorienteringen af den menneskelige psyke og om de uundgåelige konsekvenser af denne nyorientering – opnåelsen af den vision som vil frembringe rette menneskelige relationer. Dette vil i det store og hele blive udrettet af de åndelige mennesker i verden, af aspiranter, arbejdende disciple, og (hvor det er muligt) gennem åndeligt indstillede mennesker i kirkerne og i humanitære og esoteriske grupper”.

Genopbyggelse af aspiration, rigtig idealisme og nyorientering af den menneskelige psyke er karakteregenskaber, der ofte forbindes med Vædderens tegn. Den er pionéren, der går nye veje, og nedbryderen af traditioner der står i vejen for det nye liv. Ikke så underligt at det netop er i denne måned, at genopbyggelsens energier er aktive. Det er livets og kærlighedens kræfter vi fejrer og gør os modtagelige for i denne måned.

Langfredagens sorg og dødstema vil glide bort, når den nye verdensreligion begynder at gøre sin indflydelse gældende, efterhånden som menneskeheden vågner op til erkendelsen af, at det er åndens opstandelse i alle livsformer, fra det mindste atom til det fuldkomne menneske, der er budskabet i påsken.

Det er åndens opstandelse i mennesket, der er vores bestemmelse. Det er gennem kærlighedens magnetiske tiltrækningskraft, at Faderen kalder os hjem, ligesom det skete med Kristus. Der findes kun ét liv, som tager bolig i utallige livsformer på denne planet, i mineraler, planter, dyr og mennesker. Det er den progressive udfoldelse af dette liv, som frembringer bevidsthed, der er opstandelsens kerne og formål.

Kristus stod ikke ud af graven påskemorgen, han tog den syvende indvielse, som er den egentlige opstandelse – en tilbagevenden til Faderens hus – eller sagt med andre ord, den fuldkomne identifikation med det ene liv. Det var mesteren Jesus, der stod ud af graven påskemorgen, men hvorvidt det var i hans eget legeme, eller om disciplene så ham i et lyslegeme, melder de esoteriske kilder ikke noget om.

Opstandelse og det nye liv er som sagt det helt centrale tema i hele Vædderens måned og specielt på fuldmånetidspunktet.

D.K. tilføjer:

”Opstandelse er naturens grundtema; ikke død. Døden er kun genopstandelsens forgemak. Opstandelse er nøglen til betydningens verden, og det fundamentale tema i alle verdens religioner – i fortid, nutid og fremtid. Genopstandelse af ånden i mennesket, i alle former, i alle riger, er målet for hele evolutionsprocessen, og dette betyder frigørelse fra materialisme og selvished. I den genopstandelse er evolution og død kun de forberedende og kendte stadier.

Temaet og budskabet som Kristus bragte sidst han var på Jorden, var genopstandelse, men så morbid har menneskeheden været og så indhyllet i blændværk og illusioner, at hans død har fået lov at føre forståelsen ind på et sidespor; derfor har man gennem århundreder lagt vægten på hans død, og kun påskedag eller på kirkegården bliver genopstandelsen nævnt. Dette må ændres.

Genopstandelsen vil vise sig at være en kendsgerning i løbet af de næste få hundrede år, og den levende Kristus vil færdes blandt mennesker og lede dem frem imod opstigningens bjerg. Pinsen vil blive virkelig. Alle mennesker vil komme under inspiration fra det høje, og skønt de vil tale forskellige sprog vil de alle forstå hinanden”.

Og D.K. uddyber:

”Ved fuldmånetid i april 1945, omkring påsken, i en ca. fem ugers periode, begyndte genopbyggelsens kræfter at virke, allerførst på de subtile plan af menneskelig erfaring. Denne type af energi er særlig kreativ og indeholder det »liv, som frembringer formernes fødsel«. Den strømmede ind i Hierarkiet via visse mestre og deres grupper af disciple og blev straks af dem ledet videre til menneskeheden som helhed. Det er en masseenergi, som virker stimulerende på massernes intelligens; det er ikke den energi, vi tidligere har omtalt i forbindelse med kristusbevidstheden i mennesket.

Det er den energi, som får mennesker til at tænke, planlægge og handle; den skaber i sig selv hverken gode eller dårlige resultater, men vækker helt enkelt menneskers tænkeevne, således at de handler intelligent.

Handlingerne er naturligvis afhængige af den mentale kvalitet hos dem, der reagerer på genopbyggelseskræfterne og er bestemt af det udviklingstrin, disse befinder sig på, deres racemæssige og nationale baggrund, deres tradition og deres religiøse og civilisationsbestemte reaktioner.

Disse kræfter er nu aktive i alle lande og skaber som oftest i begyndelsen vanskeligheder, men de vil engang føre til en gennemgribende rekonstruktion af livet her på kloden, nationalt og globalt. Deres virkning vil hovedsagelig være fysisk; de vil frembringe en ny verden, hvor krigens spor vil være udslettet, hvor dyr og menneskers fysiske sundhed vil blive forbedret, og byer og landsbyer vil blive genopbygget. Deres mål er at skabe en ny jord og fremkalde alle de ydre tegn på et indstrømmende nyt liv. ...

Genopbygningens kræfter har relation til og udgår fra Guds sind og er forbundne med den guddommelige naturs intelligensprincip; intellektet er det guddommelige aspekt, som udmærker mennesket frem for alle andre former i naturen”.

Genopbyggelsesenergien, får vi ovenfor at vide, indeholder det liv, der »frembringer formernes fødsel«. Astrologisk er Vædderen tegnet, hvor nye initiativer ser dagens lys, den giver fødsel til nye ideer, projekter og aktiviteter. Vi får endvidere at vide, at genopbygningens kræfter udgår fra Guds sind og er forbundne med menneskets intelligensprincip. Ifølge visdomslæren, så udtrykker sjælens viljeaspekt sig altid gennem sindet, så set i det lys forstår vi, hvorfor Vædderens esoteriske motto er:

»Jeg træder frem, og fra tankens plan hersker jeg«.